

PRANEŠIMAS SPAUDAI
Vilnius, rugsėjo 26 d., 2012 m.

Šilumininkai prieštarauja planams terminalą statyti branginant šilumą

Lietuvos šilumos tiekėjų asociacija (LŠTA) griežtai prieštarauja planams suskystintųjų dujų terminalo statybą ir infrastruktūros kaštus paslėpti juos pridėdant prie gamtinių dujų skirstymo kainos. Toks sprendimas įrodo, kad planuojamas terminalas yra neracionalus ir brangintų iš dujų gaminamą šilumą – už terminalo statybas sumokėtų galutiniai šilumos vartotojai.

„Planas terminalo kaštus padengti iš šilumos vartotojų kišenės dar kartą įrodo, kad terminalas yra ekonomiškai nenaudingas statinys. Buvo teigiama, kad terminalas turėtų išsilaikyti pats ir dujas piginti. Vietoje to, terminalo kaštus, kurie gali siekti apie 300 milijonų litų per metus, siekiama užkrauti šilumos vartotojams. Tai nepriimtina“, - teigė LŠTA tarybos pirmininkas Andrius Janukonis.

Faktą, kad terminalo statybos nėra racionalios įrodo ir jau priimta prievolė dujų vartotojams 25 procentus dujų pirkti iš terminalo, nepaisant šio kuro kainos.

Anot A. Janukonio, sunku prognozuoti, kiek tiksliai dėl planuojamo terminalo mokesčio, kuriuo maskuojamas terminalo neracionalumas, brangs šiluma. „Net mažiausias brangimas tuo metu, kai yra galimybė šilumą piginti, yra nepateisinamas“, - įsitikinęs A. Janukonis.

Jo teigimu, sveiku protu nesuvokiama, kodėl valstybė esant sunkiai ekonominei padėčiai investuoja ne į šilumos kainų mažinimą, o į didinimą. „Nesuprantama, kodėl investuojama ne į lietuviško kuro vartojimą ir darbo vietų kūrimą mūsų šalyje, o renkamasi remti brangių dujų importą ir tiekėjus“, - sakė A. Janukonis.

Anot jo, paradoksalu, kad terminalo statybos dar ne pradėtos, o jau svarstoma, kaip vartotojams auginti gamtinių dujų, tuo pačiu – ir šilumos, kainą. „Terminalo kaštus užkrovus ant šilumos vartotojų pečių, dėl aukštų kainų ir vėl nepelnytai liksalti šilumos tiekėjai“, - įsitikinęs A. Janukonis.

Jis pabrėžė, kad šilumos tiekimo įmonės siekia iš viso atsisakyti brangių importuojamų dujų vartojimo – pakeisti jas beveik triskart pigesniu biokuru.

„Biokuru šildomi miestai, kuriuose šiluma trečdaliu pigesnė nei dujiniuose miestuose, rodo valstybei teisingą kryptį. Deja, valdžios atstovai užsispyrė investuoti į terminalą, kuris šilumos vartotojams ne tik nereikalingas, bet ir brangina šilumą“, - teigė A. Janukonis.

Valstybinės kainų ir energetikos kontrolės komisijos (VKEKK) duomenimis, Lietuvos miestuose, kuriuose pagrindinis kuras šilumos gamyboje yra gamtinės dujos, ateinantį šildymo sezoną šilumos kaina vidutiniškai sudarys apie 31 ct/kWh. Miestuose, kurie plačiai vartoja lietuvišką biokurą, gyventojai už šilumą vidutiniškai mokės 21 ct/kWh.

Rugpjūčio mėnesį gamtinės dujos su galios ir transportavimo mokesčiais šilumos tiekimo įmonėms kainavo 2005 lt/tne, biokuras – 720 lt/tne.

„Papildoma brangių importuojamų dujų infrastruktūra Lietuvai kainuos apie 3 milijardus litų. Pervesti Lietuvos šilumos ūkį nuo dujų prie lietuviško kuro kainuotų pigiau – apie 2 mlrd. litų. Deja, jau šiandien matome, kad biokuro plėtra tampa nepageidaujama – vietinio kuro projektai didžiuosiuose miestuose yra stabdomi, o biokuro vystytojai – spaudžiami.“, - teigė A. Janukonis.

Paskutinis pavyzdys – konservatorių partijos bandymas blokuoti biokuro iniciatyvą Vilniuje. Kreipiantis į prokurorus norima stabdyti naujo 50 MW galios „Vilniaus energijos“ biokuro katilo statybas, kurioms pritarė Vilniaus miesto Taryba.

Daugiau informacijos:

Nerijus Mikalajūnas,
LŠTA atstovas spaudai, +3706 85 205 13, nmikalajunas@dalkia.lt